

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 99.

ANULU XXV.

Sibiu 1527 Decembre 1877.

Telegrafu Romanu ese Dumineca si Joi'a, la fie care done septemani cu adansulu Foisioarei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori fiancate, adresate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Pentru celelalte pãrti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru antã'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dõn'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 2835 Scol.

Cerculariu

Cãtra tõte oficiile protopresbiterale, cã inspectorate tractuale de scõle.

Instructiunea practica a agronomiei si a gradinaritului stã in strensa legatura cu cultivarea, sadirea si altoirea arborilor in scõlele de plantatiuni; aceste scõle si gradini de scõle abiã abiã incepu a se realisã in tractulu de sub inspectiunea scolara a Preonoratu Domniei Tale.

Pentru cã acestu ramu de investimentu sa põta prosperã prelãnga scõlele nõstre confessionali cu unu succesu mai realu si mai eficace, acestu consistoriu a aflatu de lipsa a ordinã precum urmãza:

1. cã gradinile de scõla, date acestei'a sãu de comun'a bisericãsa sãu de cea politica, sa se lase sub manipularea invetiatorului respectiv, pentru a se cultivã intr'unu modu practic, si a le plantã, sedã cu ajutoriulu scolarilor, invetiandu astfeliu pe acesti'a celu putienu la primele elemente ale agronomiei si ale gradinaritului;

2. cã prelãnga scõlele cu astfeliu de gradini, sa se aplice invetiatori cu cunoscintie nu numai teoretice dar' si practice din studiele de agronomia, de pomologia, de plantatiuni etc.

3. cã invetiatorii insarcinati cu acestu ramu de investimentu, nu numai sa-si procure cãrtile necesarie, intre altele opulu „Pomaritulu“ de profesorulu seminariulu Dimitriu Comsi'a, din tipografiã archidiecesana, care costa numai 1 fl. dar' sa se prenumere la o fõia ore-care de specialitate, precum este „Foisior'a Tel. Rom.“;

4. cã in conferintiele invetiatoresci sãu in cursurile supletõrie, sa tiena invetiatorii mai desteri, prelegeri si instructiuni practice despre pomologia, plantatiuni si gradinaritu;

5. cã chiaru din partea invetiatorului respectivu sa se invite primari'a comunale, a-i dã mãna de ajutoriu si a implinã detoritiile ce legea si ordinatiunile mai inalte i impunu in asta privintia;

6. cã plantatiunile, altuirile din gradinile de scõla nu numai sa se vendia pentru o eventuala remuneratiune a invetiatorului si pentru crescerea venitulu scõlei, dar' din acele sa se dee gratuitu scolariloru mai diligenti cã premii pentru gradinile parintiloru lor, sãu sa se intrebuinteze in altu modu folositoriu, precum de a plantã arbori prelãnga marginile drumuriloru, apelor, cimiterieloru etc.

7. cã sa se faca mici espositiuni de produsele ce aru resultã cu tempu din cultivarea gradiniloru de scõla. Acestu consistoriu astãpta dela zelulu Preonoratu Domniei Tale, ca vei staruã pentru possibila esecutare a acestei ordinatiuni in districtulu de sub inspectoratulu Domniei Tale, si vei raportã la tempulu seu despre succesulu multiamitoriu alu acestoru dispositiuni.

Din siedinti'a consistoriulu archidiecesanu tienuta in Sibiu la 10 Decembre, 1877.

Pentru Escelenti'a Sea, D. Archiepiscopulu si Metropolitulu:

N. Pope'a m. p.

Archim. si vicariu archiepiscopescu.

Resbelulu.

Sibiu, in 14/26 Decembre.

Situatiunea de pe cãmpulu de resbelu s'a schimbatu incãtu-va. Turcii concentrãza tõte puterile lor disponibile la Adrianopole. Suleiman-Pasi'a, care comandase armat'a turcãsa lãnga Lom si-a parasitu positiunea si si-a dirigiatu trupale sele, vre-o 10,000 õmeni, la Adrianopole. Si din Ertiegovin'a si Serbi'a vechia se tragu tõte reservele la acelu locu, unde se va seversã a dõu'a epoca a acestui resbelu. Armat'a rusãsa va operã in trei directiuni principale. Unu corpu va asediã cuadrilaterulu fortificatu (Rusciucu - Silistri'a - Siuml'a - Varn'a), alu doilea va merge prin strimtoarea Trojan pre drumulu dela Sofi'a la Adrianopole, si alu treilea va operã prin pasulu Sipe'a ierasi spre Adrianopole. La asediarea fortaretieloru va intrã in actiune si corpu intactu alu generalulu Zimmermann din Dobrogi'a. Incãtu voru luã romãni parte la aceste operatiuni inca nu este hotaritu. Se vorbesce, ca o divisiune romãna va asediã Vidinulu spriginita de serbi, alte dõue voru merge cu Domnitoriulu, care va primã comand'a suprema, spre Rusciucu, o divisiune va escortã prisioneri si va padã tiermurea stãnga a Dunareii.

Aragemu atentiunea cetitoriloru nostri asupr'a raportulu oficialu privitoriu la caderea Plevnei, ce-lu publicãmu mai la vale.

„Monitoriulu Romaniei“ publica urmatõrele:

Din diu'a de 15 pãna in diu'a de 27 Novembre, nici unu faptu importantu nu se petrecu inaintea liniiloru armatei de impresurare a Plevnei.

I. S. Domnitoriulu, comandantu-siefu alu acestei armate, petrecu tõte aceste dile in dese si dilnice inspectiuni ale liniiloru trupeloru nõstre, ale lucrãriloru nõstre de intarire si de aperare, intãlnindu-se desu cu A. S. I. Marele Duce Nicolae, comandantu-siefu alu armatelor imperiale, cu care conferã asupr'a taturoru cestiuniloru privitoriu la operatiunile militare, lucrãndu cu E. S. generalulu Tottleben, ajutoriulu comandantulu armatei de investire a Plevnei, cu principele de Imeriti'a, siefulu de statulu majoru generalu, primindu, in fine, raporturi si dãndu ordinile miscãriloru ce aveau de facutu diferitii generali de corpuru si de divisiuni ai armatei de sub comand'a Inaltimii Sele.

Trei erau numai probabilitãtile pe cari ambii comandanti le recunoscusera possibile in miscãrile ce inamiculu putea sa esecute, in alternativ'a in care erã pusu: sãu de a capitulã din cauza de lipsa de provisiuni si munitiuni, sãu de a face o iesire spre a strabate prin fortia liniile nõstre, sãu in fine, de a primã ajutoriulu unei armate de despresurare, pe care Mehemet Ali aru fi pututu incercã a o aduce spre a degagiã pe Osman din Plevn'a, care si-aru fi unitu fortiele sele cu acelea ale salvatorulu ce i-aru fi sositu si s'aru fi silitu astfeliu a scapã din clestele de focu si de feru, in care erã stensu. Prim'a ipotesa erã o cestiune de tempu, in fati'a cãrei'a armat'a aliata nu putea avea decãtu unu rolu ore-cum pasivu si espectantu; singurele mesuri ce putea luã pentru a grabã realisarea ei erã o stricta si neadormita impresurare, impedicãndu pe inamicu de a primã ori-ce ajutoriu din afara, de provisiuni sãu munitiuni. A trei'a ipotesa, aceea a unui ajutoriu de trupe care aru fi venit sa debloceze fortiele otomane din Plevn'a, coman-

dantii de capetenie luasera mesuri spre a o dejucã; tramiterea corpulu Gurko spre Orhanie, care fu ocupata de armat'a imperiala, si spre Sofi'a, precum si luarea Rahovei de trupele romãne si inaintarea lor spre Cibru, Lom si Arcer-Palanka, avea de scopu de a impededã ori-ce sosire de trupe turcesci in ajutoriulu lui Osman, pe singurele cãi possibile pe unde puteau veni, si totu-deodata de a taiã lini'a de iesire si de retragere a armatei turcesci din Plevn'a, spre Sofi'a sãu Vidinu. A dõu'a ipotesa, adeca incercarea unei iesiri si strabateri prin fortia a liniiloru nõstre, incercare care putea fi determinata si mai multu de sporirea lipsei mijlõceloru de vietuire ale vrajmasiului, erã cea mai possible fiindu datu caracterulu indrasnetiu si energicu probatu de comandantulu armatei turcesci, Osman-pasi'a, si de numerulu respectabilu alu trupeloru resboite de cari dispunea, cu unu forte bunu materialu de resbelu.

In contr'a acestei ipotese, I. S. Domnitoriulu, comandantulu armatei, in intielegere cu Marele Duce Nicolae si cu generalulu Tottleben, luase tõte mesurile necesarii spre a zadarnici acãsta suprema silintia a inamiculu de a scapã din mãnile nõstre. Cerculu nostru de incongiurare fusese intaritu prin linii de aperare puternice, trupele erau astfeliu dispuse ca, la unu momentu datu, fortie considerabile puteau fi aduse pe punctulu atacatu; cãile pe cari aveau sa mërãga, spre a ajunge in timpulu celu mai scurtu, erau precisu hotarite, drumurile se traserã si se facuserã practicabile, astfeliu cã, fia diua, fia nõpte, trupele sa põta inaintã cu repediciune, si fãra obstacole, cu artileri'a si colõnelu loru de munitiuni, la locul de lupta ce le erã indicatu. M. S. Domnitoriulu, prevediendu, dupa situatiunea strategica a miscãriloru ce inamiculu putea intreprinde, ca punctulu efectiv de iesire ce elu si-aru alege nu putea fi altulu decãtu siosãu'a despre Vidu spre Dolny-Dubnie si Etropol, facuse cu generalulu Tottleben incercãri si exercitiuri cu trupele spre a vedea cum, in ce tempu si cu ce fortie aru putea ajunge pe punctulu de iesire alu inamiculu. Astfeliu comandantulu-siefu si ajutoriulu seu se putuserã incredintia despre esactitudinea si repediciunea cu care se puteau esecutã ordinele prescrie in casu de iesire a vrajmasiului, si, gratie acestoru incercãri, se constatase ca in tempu de cãte-va ore, o fortia de aprõpe 30,000 õmeni se putea adunã pe punctulu in care inamiculu aru fi pututu dã isbirea sea, aceste fortie componendu-se de dõue divisiuni de grenadieru imperiali si o brigada din corpu alu 9-lea, postate preste Vidu, si de dõue divisiuni romãne. Afara de aceste trupe, mai remãnea pentru padirea liniei de impresurare pe celelalte puncte unu numeru aprõpe coversitu de fortie in reserva. Armat'a lui Osman fiindu evaluata in numeru de 40,000 õmeni, se recunoscuse ca tõte mesurile luate erau indestulatõre spre a nimici sfortiãrile inamiculu.

Prin prisionerii si desertorii ce avusesem in dilele din urma, se obtinuse sciintie ca armat'a turcãsa si populatiunea din Plevn'a simtia lipsa de provisiuni; inse aceste sciintie erau vagi si nesigure, si nu se putea prevedea, decã ratiunile erau imputiate din sleire sãu spre a le economisi mai multu si a alimentã inca tempu mai indelungu ostirea din Plevn'a si din forturile si redutele ei.

In nõptea de 27 Novembre, pe la 2 ore, avant-posturile brigadei Sachelarie si ale divisiunei a 4-a observãra o miscare a inamiculu care adunã trupe spre gur'a Plev-

nei si incepuse construirea unui podu pe Vidu sub protectiunea intaririloru sele dela Opanez.

Ordinile ce erau prescrie trupeloru nõstre fura imediatu esecutate, reservele pãsira la locurile de bataie ce le erau indicate, trupele remasera preste nõpte in veghiare sub arme, cavaleri'a, cu cai harnasiati, gat'a a intrã in actiune la primul semnal. I. S. Domnitoriulu fu incunoscintiatu telegraficu de cele ce se petreceau.

In diori de diua, comandantulu divisiunei a 2-a, colonelulu Cerchez, fu incunoscintiatu de comandantulu trupeloru din transieuri, colonelulu Cotrutiu, ca observase o miscare de retragere a inamiculu din redut'a din fati'a Grivitiei Nr. 2. La ora 8 de diminetã, trupele din transieuri compuse din regimentulu 3 de linie si unu batalionu din alu 6-lea de linie, inaintãza asupr'a redutei, pe care o gasescu evacuatã, si de acolo mergu repede asupr'a cãmpulu retrasiatu dela Bucõvu pe care lu gasescu slabu ocupatu. Cãte-va focuri de pusci primira pe soldatii nostri care se repedu la cãmpulu retrasiatu si desarmãza slab'a garnisõna turcãsa ce se aflã intr'ens'a.

Generalulu Cernatu, comandantulu trupeloru romãne, pornise cu statulu seu majoru la fortulu Alecsandru, de unde dirigiã tõte miscãrile pe partea nõstra.

M. S. Domnitoriulu porni de diminetã dela cuartierulu seu spre cãmpulu de lupta.

Pe la orele 10, parte din trupele brigadei Sachelarie si brigad'a Boranescu, din divisiunea a 4-a, ocupase dejã trei redute pe inaltimile dela Opanez; aceste trupe schimbau focuri dese cu inamiculu care se retrasese in o dõu'a linie de redute si se mantinea in ele spre a protege iesirea sea in valea Vidului. Siefulu de statulu majoru alu armatei romãne, colonelulu Falcoianu, primã ordinu a recunõsce la redut'a cea mare a Opanezulu, spre Bucov'a, resistenti'a inamiculu pentru a se dispune ataculu celoru dõue redute ce mai remasera in mãnile inamiculu. Patru tunuri de 9 din bateri'a Criminenu, sub comand'a maiorulu Vartiadi, deschise descoperitu unu focu violentu asupr'a reduteloru turcesci. Colonelulu Falcoianu dete apoi ordinulu de atacu, care se esecutã sub ochii generalulu Cernatu si generalulu Manu si a statulu-majoru romãnu. Trupele compuse din cinci companii din regimentulu alu 5-lea de dorobanti, o companie din alu 6-lea de dorobanti si o companie din regimentulu 1-iu de linie, s'au condusu, sub comand'a siefiloru lor si a colonelulu Sachelarie, cu o admirabila bravura; ele s'au aruncatu cu resolutiune asupr'a reduteloru infruntãndu unu focu violentu si colõnelu nõstre sarindu cu barbatie in siantiuri si incependu escaladarea parapetulu reduteloru, aperatorii depuserã armele. Pe acestu punctu numai aprõpe 2,000 de prisioneri, 6 tunuri, arme si munitiuni cadiãra in mãnile nõstre.

Pe la orele 12, brigad'a Cantili, precedata de bateri'a calarãtia Alecsandrescu, inaintã spre siosãu'a Sofi'a dincolo de Vidu spre a luã pe inamicu in flancu. In acela'si tempu colonelulu Cerchez, in capulu divisiunei a 2-a, inaintã despre Bucov'a directu asupr'a Plevnei, si regimentulu alu 6-lea de linie sub comand'a siefulu seu si conducerea locotenentulu-colonelu Algiu, coborã in orasiu, si aceste trupe fura cele dintãiu cari intrãra in orasiulu Plevn'a.

In acela'si tempu cãndu aceste fapte se petreceau in partea liniiloru nõstre, in liniile rusesci trupale imperiale din prejurulu Plevnei, sub comand'a generalulu Scobeleff, soseau la locurile lor de bataie, eru peste

Vidu se urmărua lupta cea mai crâncena între capul colonelului turcesc și cele două diviziuni de grenadieri imperiali postate acolo spre a închide drumul de esire alu inamicului. Primul atac alu Turcilor fu impetuos și executat cu o asie de mare energie, în cătu, trecându podulu de pétra de peste Vidu și pe celu ce ei 'lu asvârlisera nóptea, compusu de cara împreunate unulu de altulu, ei strabatura prim'a linie pana aprópe la redutele nóstre de la Dolny-Etropolu, făcându-se stapani pe o reduta, luandu 6 tunuri ruse și puindu divisiuniloru de grenadieri preste 1,500 de ómeni afara din lupta. Osman-pasi'a în persóna comandá prim'a colóna turcésca de atacu. Putienu dupa acést'a, acei bravi grenadieri respinsera desperatulu siocu alu inamicului, 'i luara redut'a și tunurile cucerite inapoi, luandu turciloru 12 tunuri. Musirulu Osman însusi fu ranitu în capulu trupeloru séle, cari fura asverlite dincóce de podu cu enorme perderi.

Pe cându încercarea de esire a inamicului erá sdrobita pe frontulu ei de vitejii grenadieri imperiali, trupele divisiuniloru a 2-a, a 3-a și a 4-a române operau junctiunea loru în spatele inamicului. Acést'a vedindu-se respinsi în fatia de grenadierii imperiali și asverlitu preste Vidu, batutu în flancu de bateriile nóstre instalate pe positiunile cucerite la Opanez și atacatu în reversu de trupele române cari 'i inchideau drumulu, inamiculu, incongiuratu de tóte partile, încetá lupt'a și arborá drapele albu pe mai multe puncte. Trupele nóstre procedara la desarmarea inamicului și la adunarea prisionieriloru; numai în acestu punctu se predara în mânilor românilor vre-o 6,000 de prisionieri și o mare cantitate de pusci și de munitiuni de resbelu, cari se depuse în gramedii pâna la definitiv'a impartire a trofeuriloru între ambele armate ruso-române.

Unu oficeru superioru turcu se presentá, în timpulu acestei operatiuni, și cerú a vorbi cu comandantulu trupeloru din acea parte. Condușu inaintea colonelului Cerchez, oficerulu turcu declará ca este trimisu de musirulu Osman care se afla ranitu într'o casa din apropiere și doriá a se întielege în privinti'a sórtei trupeloru sele. Colonelulu Cerchez, insotitu de coloneliu Arion, Berendei și mai multi oficeri din statulu maioru, merse la locul indicatu, unde gasi pe Osman-pasi'a ranitu, incungiatu de mai multi pasi comandanti de divisiuni și de brigade și pe siefulu seu de statu maioru, care 'i declara ca se considera cá prisionieru împreuna cu armat'a sea, care a depusú armele dupa ce a facutu totu ce onórea militara 'i comandá, și voiesce a cunoșce care este sórtea ce i se va hotári pentru densulu și trupele sele, comptandu pe marinimii'a invingatoriloru cátra nisce soldati ce 'si facuse datori'a, precum și pentru ocrotirea populatiunei din Plevn'a.

Comandantulu siefu alu armatei otomane declara ca soldatii sei au pentru patru zile hrana asupr'a loru, și ca se mai afla inca provisiuni pentru 9 zile în magazii în Plevn'a, cari le lasara acolo pentru populatiunea orasiului. Colonelulu Cerchez declara ca A. S. I. Marele Duce Nicolae, comandantulu siefu alu armatelor imperiali, și I. S. Domnitoriulu Romaniei voru decide în privinti'a sórtei armatei prisioniere, dara ca póte fi incredintiatu ca atátu populatiunea din Plevn'a cátu și ostirea turcésca va fi tratata cu tóte menagiamentele ce merita nisce ostasi cari, chiaru inimici, si-au indeplinitu pâna în capetu datori'a loru. Dupa cátu-va tempu sosi unu adjutantu alu M. S. imperatului, care transportá în trasura cu escorta pe musirulu Osman la Plevn'a spre a se infatisiá inaintea Marelui Duce Nicolae și a Domnitoriului.

M. S. Domnitoriulu urmasé lupt'a și dirigiase în persóna miscárilor delá redut'a Craiov'a, unde se aduse inaintea sea 7000 prisionieri și 6 tunuri luate de trupele nóstre, și, dupa ocuparea Plevnei de catra trupele nóstre, Inaltimea Sea 'si facú intrarea pe la órele 3, în orasiu, sub aclamatiunile frenetice ale armatei. Aci sosi și Marele Duce Nicolae și Osman fu condușu in-

intea Mariiloru Loru. Dupa o scurta întietinere, în care atátu Marele Duce cátu și Domnitoriulu facura laudele loru comandantului-sieflu turcu despre valórea cu care se aperse și incredintiandu-lu ca elu și armat'a lui se voru bucurá de tratamentulu celu mai bunu impusu de regulile resbelului, se desemná musirului orasiulu Plevn'a cá locuintia pâna la ameliorarea ranei sele care nu presentá gravitate și pâna la transportarea sea în Rusi'a.

Astfelu se terminá diu'a de 28 Novembre și cu dens'a resistenti'a inderetnica și sangerósa ce inamiculu opunea de atát'a tempu armatelor crestine în dosulu intaririloru ce radicase la Plevn'a.

Gasiulu Osman musiru, cu vr'o 9 pasi'a, 40,000 ómeni, aprópe 90 guri de focu, multe stéguri și o imensa cantitate de pusci, de cartusie și de munitiuni de resbelu, a cároru constatare regulata nu este inca terminata, suntu trofeele stralucitei victorii ce armat'a ruso-româna a repurtatu în acea di. Perderile suferite de inamicu în încercarea sea de esire precum și perderile armatei ruso-române nu suntu inca pe deplin cunoscuté; totu ce s'a pututu vedea este ca turcii au avutu multi morti și raniti. Armat'a imperiala care a avutu a sustiené sioculu inamicu, a avutu mai multe perderi decâtu armat'a româna pentru care numerulu perderiloru este fórté neînsemnatu.

I. S. Domnitoriulu a prevenitu indata prin telegrafu pe M. S. imperatorulu despre cele intemplete, transmitendu-i felicitárilor sele pentru maretulu resultatu dobanditu. Majestatea Sea a binevoitu a responde telegraficu Domnitoriului multiamindu-i și felicitandu-lu de stralucit'a parte ce trupele române au avutu la acestu frumosu succesu.

I. S. Domnitoriulu se întorse sér'a la Poradimu și merse de comunicá M. S. imperatorei amenuntele dilei. Augustulu monarhu, fórté miscatu, imbratisiá pe I. S. Domnitoriulu, multiamindu-i inca odata prin graiu.

Marti, 29 Novembre, de dimincia, M. S. imperatulu porni spre Plevn'a insotitu de M. S. Domnitoriulu. Inainte de plecare, Majestatea Sea inmaná Inaltimei Sele colanulu ordinului st. Andreiu cu spada. Pe platoulu dinaintea orasiului se slují Te-Deum pentru a multiami a totu puterniculu pentru stralucit'a victorie. Apoi M. S. imperatorulu împreuna cu A. S. I. Marele Duce Nicolae și Mari'a Sea facú intrarea sea în orasiu, sub aclamatiunile populatiunei și ale armatei. Majestatea Sea se oprí la biseric'a catedrala, și de acolo se dirigiá spre casa' a unui notabilu din Plevn'a, unde luá dejunulu împreuna cu Marele Duce Nicolae, M. S. Domnitoriulu și suitele. Aci sosi și musirulu Osman care cerusé a fi transportatu inaintea Majestáției Sele spre a i presentá omagie. În momentul cându comandantulu turcu strabatú curtea plina de oficeri rusi și români, unu concertu de aclamatiuni se ridica din tóte pártile aclamandu pe vítézulu invinsu pentru bravur'a și energi'a cu care 'si facuse datori'a de oșteanu. Visibilu atinsu de acést'a demonstratiune a inamiciloru din ajunu, musirulu fu urecatu pe scara și condușu inaintea imperatului. Augustulu monarhu 'i adresá câte-va cuvinte de lauda pentru densulu și armat'a lui, și ordoná a se redá Musirului sabi'a sea cá unu semnu de stima pentru frumós'a și demn'a sea aperse. Apoi Musirulu se retrase și la întórcere fu salutatu de aceleasi aclamatiuni. Osman se oprí unu momentu spre a se odichni, suferindu inca de próspet'a lui rana, și multiamindu pentru dovedile simpatice ce i se dedeau, dise în limb'a franceza ca este fericitu de a vedea oficerii rusi și români aprobandu purtarea sea cá militaru.

Dupa acést'a fu condușu, cu tóte onorurile datorite gradului și situatiunei sele la cuartirulu ce i se asignase.

Majestatea Sea imperatorulu se urcá în trasura și trecú pe dinaintea trupeloru cantonate în orasiu, asediate aci pâna la evacuarea loru, dupa care apoi se îndreptá spre Poradimu.

M. S. Domnitoriulu incalicá și merse pe siosea spre Vidu, spre a visitá câmpulu bataliei din ajunu, în care se vedeau inca

urmele recente ale crâncenei lupte ce avusesse locu aici, multime de cadavre de soldati și de cai și cari se adunau de pe câmpu și se îngropau, tunuri și chesóne abandonate, o imensa cantitate de pusci, de baionete, de cartusiere; de corturi și totu felulu de materialu de resbelu. Inaltimea Sea felicitá eroicele divisiuni de grenadieri cari respinsera în diu'a precedentá impetuosulu atacu alu inamicului, și distribu mai multe distinctiuni, conferindu generaliloru Gagnetzki și Danilow medali'a de virtute militara.

Spre séra, Inaltimea Sea se întorse la cuartirulu seu din Poradimu.

Revist'a politica.

Ministru-presiedinte Tisza a petrecutu mai multe zile în Vien'a. „Hon“ asigurá ca Tisza a fostu în afaceri privitóre la politic'a esterna. Oficiósele demintu motivulu acést'a alu petrecerei min. Tisza în Vien'a si-lu redudu la afacerile cari privescu pactulu între Cis- și Translitanii'a. Ó intemplete curiósa se desbate astadi în press'a Vienei și Budapestei. Este sciutu ca contele Andrassy a datu în comisiunile bugetarie ale delegatiuniloru deslusiri despre cestiunea orientala numai sub rezerv'a discretiunei. N'a trecutulu multu și „N. fr. Presse“ a publicatu unu raportu despre siedintiele secrete în care nu se spune cu multu mai multu decâtu a fostu în comunicatulu oficialu, dara cu tóte aceste în cercurile respective a atinsu publicarea fórté neplacutu. „W. Abendpost“ deminte cele publicate de „N. fr. Pr.“ inse într'unu modu încátu îndemna și mai multu a crede cele publicate de fói'a indiscreta. Diferinti'a între ce s'a pututu sci pâna aci pe cale oficiala și ce a petrunsu acum în publicu este: ca contele Andrassy aru fi aretatulu ca, déca Austro-Ungari'a va fi contr'a politicei rusesci, Itali'a va luá alta atitudine fatia cu Austro-Ungari'a și de alta parte pentru neutralitatea observata și mai departe, Austro-Ungari'a va dobandi Bosni'a.

Tóta lumea astépta deschiderea parlamentului Angliei.

Acte din actualitate.

Proclamatiiunea magiara privitóre la convocarea meetingului din Pest'a.

„Cetatieni! Plevn'a a caditu.

„Eroulu eroiloru, Osman-Nuripasi'a, împreuna cu cerbicós'a lui armata, e în captivitate rusésca! Nu viteji'a rusésca, ci fómeele a sdrobitu puterea eroiloru și a resturnatu în pulbere bastimentulu de aparare a natiunei turcesci.

„Plevn'a, acelu zidu formidabile, s'a ruptu în dóue și pustiitoriulu popóreloru și libertáti póte acum sa strebata în oriinte sa prasare și sa sporésca cu noi milióne numerulu popóreloru slave.

„Cetatieni! Timpulu s'a intorsu spre prapastia.

„Dupa sdrobit'a natiunei polona, primejdi'a a isbitu în natiunea turcésca, care e inrudita cu magiarii și care pâna acum a intempinatu cu unu eroismu fara esemplu intinderea puterei despotismului.

„Dupa caderea natiunei turcesci, orientulu nu va mai avea de cátu o singura natiune, care scie sa traiésca și sa móra pentru libertate.

„Acést'a natiune, e natiunea magiara.

„Cu mii de rane sângerânde, inca traiesce celu din urma aliatu alu ei în orientu, turculu inca póte fi mântuitu! Inca se póte respinge cea din urma lovitura de mórté, déca natiunea magiara cu o vointia nestramutata se va întórcé la acea cale, pe care póte sa salveze nu numai pe aliatulu ei, ci și onórea și viitoriulu ei.

„Or'a actiunei a sositu.

„Cetatieni! Dumineca, la 4 (16) Decembre, la 2 óre dupa amédi, sa ve infacisiati cu gramad'a la intru-

nirea poporului din scól'a nationala de calaritu.

„Toti cáti amu fostu uniti în bucuria, și suntemu uniti și în jale, se fimu uniti și în actiune.“

„Le Nord,“ organulu cancelariei ruse, apreciezá în urmatorii termeni marele evenimentu a caderei Plevnei:

„Osman-pasi'a s'a supusu cu tóta armat'a sea; Plevn'a este cuprinsa. Perseveranti'a și bravur'a armatelor rusa și româna au repusu energi'a și vítéz'a resistentia a lui Osman-pasi'a. Acést'a victorie este scumpu câstigata, cu pretiulu unor mari și dureróse sacrificii; pentru acést'a insa este și mai gloriósa. Impresurarea Plevnei imobilisá de cincí unu armat'a rusa în Bulgari'a, și opunea o stavila neinvinsa la ori-ce întreprindere vigurósa contr'a celorlalte vetre de inpotrivire ale Turciei europene. Acést'a stavila numai esista, și disparându, Turci'a perde totu-odata un'a din cele mai bune armate ale sele, cea mai buna póte, și pe unulu din generalii sei cari au aratatu iscusinti'a cea mai incontestabila.

„Nimicu nu caracterisésa mai bine situatiunea facuta Turciei, prin capitulatiunea Plevnei, cá strigatulu de alarma datu de cátra diarulu englezu „Mornig Post“, care reclama o interventiiune imediata din partea Angliei în favórea imperiului otomanu. Celelalte diare din Londr'a, care nu amesteca în același gradu interesele turcesci cu acelea ale Angliei, se multiamescu de a recomandá Portiei cá sa se grabésca de a incheiá pace; altele, cum este „Times“, invita pe cabinetulu de Saint-James cá sa oferésca mediatiunea sea. Acést'a dorintia de a vede pacea repede stabilita este de siguru laudabila, și parerea exprimata în acést'a privinti'a de confratii nostri din Londr'a este impartasita de tóta lumea. Dar' nu este destulu cá resboiulu sa iee unu sfârsitu; trebuie cá pacea care va pune capetu varsárei de sânge sa fie solida și durabila, și sa nu contiena simburile unor nóne resboie pentru unu viitoriu mai multu séu mai putienu apropiatu. Recomendatiunile pacifice ale presei engleze procedu ele óre din acést'a convingere? Într'unu asemenea casu se póte sperá ca nu voru ramânea sterpe. Nu aru fi inasa astu-feliu, déca acele recomandatiuni n'aru avé în vedere de cátu o pace *schiopa și precaria*, și déca aru fi destinate, nu de a grabi statornicirea unei stári de lucruri care sa garanteze pentru multa vreme liniscea Europei orientale, dar' numai de a mântui Turci'a dintr'o situatiune critica. Resboiulu a fostu întreprinsu pentru emanciparea crestiniloru din orientu de sub opresiunea turcésca; resboiulu nu se póte terminá mai inainte de a se fi dobanditu și garantatu definitivu resultatulu acést'a.“

Clusiu, 23 Decembre.

Dela congregatiunea comitatensá nu amu de a raportá nimicu imbucuratori. Estirpirea sistematica a functionariloru români s'a primitu de dogma și pe terenulu politicu administrativu și se esecuta cu cea mai mare energie și cu tóte apucaturile și mijlócele cátu de nelegali și neloiiali. Intielesuri, statoriri și pacturi se facu numai de batjocura și numai spre a spioná intentiunea și planurile membriloru respective partidei române, numai spre a-i putea insielá și elude cu atát'a mai usioru. Dupa ce le reusi domniloru dela putere de a eschide cu apucaturile cele mai rafinate un'a jumatate a membriloru români a congregatiunei și fu redus numerulu acestor'a la 32, numai vrura domnii nostri sa scia despre echitate, nici despre aceea ca 2/3 a locuitoriloru din comitatu suntu ro-

mâni. Mi se pusera si cu tóte ca se insinua de asta-data unu numeru formos de individi cualificati, totu-si candidara cátu de mila cátu de bajodara intre cele 31 de posturi pentru 5, fire-se tóte subalterne, si candidati români, si asiá ne donara unu fiscal, unu vice-notariu, unu pretor, unu vice-pretor. Dupa si ácesta s'au s'au de un'a conditá incátu chiaru si inimicii 'si p'áca capulu dinaintea lor, precum e fiscalu, séu suntu trecuti prin tóte retortele incátu 'si acvirara titlulu de „becsületes oláh ember“, care se confere — haru domnului! — numai unui'a dintr'o suta, bunaóra cá „Gatzi“ turciloru.

Din celea multe si formóse ce s'au ispravitu dupa restauratiunea corpului de ampoiati voiu aminti numai dóue care nu credu ca-si voru aflá pareche in alte comitate. Intre ampoiati din centru suntu doi domni, a cároru intelectualitate e atátu de omnilaterale incátu oficiulu ce-lu pórtá e prea micu câmpu spre exploatarea vastelor sele cunoscintie. Acést'a i-a neliniscitu pe acei domni si sub periodulu decursu fórté tare si de nu aru fi fostu „Polgár“ si „Kelet“ asiá de marinimosi a dá din cându in cându locu esundárilor spirituali ale acestoru doi domni, anevoie aru fi scapatu acesti'a de óresi-care apoplezia spirituale. Dara acum nu-i vomu perde. Marinimos'a congregatiune a concludu de a se edá unu diariu oficiosu alu comitatului, *la care voru fi constrinse exoffo a se prenumera tóte comunele comitatului.* Unii dintre membrii români ai congregatiunei se luptara barbatesce pentru ideia cá diariulu sa iésa in dóue limbi, cea de statu si cea romána. Ne mirámu inse ca „obraznicia“ acést'a nu avú alta urmare decátu aceea, *ca devenira stersi prin reclamatiune afara de virilisti mai toti membrii inteliginti din list'a membrilor congregationali!* Diariulu va iesi numai in limb'a statului, iér' primarii comunelor din câmpia si din munti nu voru avea de gésá pentru table de glaja s'au a-si cápi ferestri.

Un'a a dóua drepte si echitate e: resuscitarea unui enclusu de mai nainte, in urm'a cáru'i se constringu trei cercuri pretoriale, a cároru locuitori 3/4 párti suntu români, a cároru contribuie pe fia-care annu cáte 400 fi. la sustinerea scólei elementari magiare din Hunyad. Si la acést'a cestiune au inepriusu membrii români labórea sissifá de a sustinerea legea dietale, care limite gruparea comunelor pentru sustinerea unei scóle comune numai dec se insotiescu ele de buna voia si situare in proxim'a vecinatate; dar' zedaru pentru-ca unde lipsesce sinceritatea si loialitatea, acolo si legea e numai litera mórtá.

Totu in afaceri scolari a adresatu unu membru románu congregationalu cátra vice-comitele un'a interpelatiune de mare insemnatate. Interpelatiunea insasi e urmatórea:

„Are dlu vice-comite cunoscintia ca in mai multe comune a comitatului Clusului se anume in comun'a Gelu-Monostoru se esecviza de pe comun'ile confessionali tacs'a de intrare si percentele usitate pentru fondulu de statu spre pensiunarea docentiloru, cu tóte ca acesti docenti contribuiescu percentele prescise la fondulu confessionalu de pensionare, care s'a infintiatu din partea archidiecesei gr. or. románe pe bas'a si in sensulu §-lui 31 din legea XXXII ex 1875?

Déca are cunoscintia despre acéstea, ce cugeta de a face spre a pune capetu unei atari proceduri contrarie legei, echitátei si ratiunei?

Vice-comitele respunde ca are cunoscintia despre aceea ca organele supreme scolastice gr. or. aru fi insinuatu pe basea legei alegate dorintia de a-si formá unu fondu confessionalu pentru pensionarea docentiloru; si anume are cunoscintia despre acést'a din o representatiune oficiósa ce i se facú din partea oficialatului pro-

topresbiteralu a tractului Clusului; pe basea actelor oficióse are cunoscintia si despre esecutiunea in favorulu fondului de pensiune a statului scrisa in contra docentelui din Gelu-Monostoru. Esecutiunea de sub cestiune in sa nu s'a scrisu prin densulu, ci prin alta jurisdictiune (interpelantele: care? vice-comitele: inspectorulu regiu scolaru; interpel.: nu e jurisdictiune!) tocmai pentru aceea densulu (vice-comitele) a sistatu provisoricu esecutiunea si s'a adresatu inca in lun'a lui Augustu cátra inal-tulu ministeriu de culte cu aceea rugare cá sa i se tramita list'a acelor docenti comunali din comitatulu Clusului, cari suntu esenti dela contribuirea in favórea fondului de statu pentru pensiunarea docentiloru. Nesosindu-i acést'a consemnare pâna la momentu, densulu nu póte intreprende in cestiunea interpelatiunei alt'a, decátu a cere de nou dela inal-tulu ministeriu aceea consemnare.

Interpelantele iá spre cunoscintia respunsulu incátu privesce cele intreprinse de vice-comitele in cestiunea subversanta, in meritu in sa face propunerea cá onorat'a congregatiune sa astérna din sinulu seu o representatiune cátra inal-tulu ministeriu de culte in cestiunea subversanta. Propunerea se primi. Vedé-i vomu urm'a si succesulu? La tóta intempleria e fórté de doritu cá organele nóstre compe-tinte in prim'a linia sa fia cu recerut'a atentiune la cestiunea subversanta. Abnormitati si abusuri mici au consecintie mari, si *déca vomu ignorá cu indatinat'a nóstra indolentia inceputurile cele mici, vomu fi necessitati a ne multiamí máne poimáne cu ósele!*

Rusticus.

Primirea imp. Alesandru in Bucuresci.

Fiindu primirea imperatului rusescu, ce i se facú la Bucuresci de interesu politicu, o publicamu cu tóte amenuntele ei dupa „R. L.“ Eata ce scrie acelu diariu:

Luni Bucurescii au avutu o di insemnata, o di de serbatóre. Augustulu Monarchu alu Rusieloru, M. S. Alesandru II a intratu in Capitala pe la 11 óre a. m. Capital'a a facutu o primire frumósa vizitei, cu care a onorat'o marele imperatu.

Str. Tergovistei si podu Mogosióei, pe unde a intratu augustulu óspe dupa program'a anuntiatá, erau frumosu decorate cu stindarde románe si ruse. Mai multe case erau impodobite si cu craci de bradu si coróne de flori.

Pe str. Tergovistei s'a ridicatu unu arcu de triumfu, care avea pe fronspiciu inscriptiunea:

„Alesandru II invingatoriulu.“

La cele dóue intrari din podu Mogosióei in curtea palatului, unde a trá M. S., erau asemenea dóue arcu-te triumfu, dintre cari celu de lâng' palatu, avea acestea inscriptiuni: Invin-toriulu eliberatoriu, sub portretulu M. S. care érá in fronspiciulu arcului. M. S. osu figurau numele cetátiloru, un s'a distinsu armat'a imperiala si c. romána: Plevn'a, Nicopolu, Sipc'a, Ma, Kars, Ardahan. Dupa acést'a m. S. osu, érá urmatórea inscriptiune ina cu litere de auru: Gloria virtutu, tamquam umbra sequitur. (Gloria urmaresce virtutea cá si umbr'a.) in mijloculu arcului aterná o cruce, in giurulu carei'a érá scrisu: In hoc s. o vicisti. (In acestu semnu ai invinst)

Trenulu imp. alu care aducea pe M. S., a intratu in ara la 11 1/2 óre. Salonulu garei cla. I érá mobilatu frumosu pentru acé ocaziune si impodobitu cu arbori flori. Gard'a érá insirata de-a lunu peronului.

La sosire, M. S. fostu primitu cu imnulu nationalu r., intonatu de music'a gardei si cu umári entusiaste din partea publici.

Imperatulu coborindu-se din trenu a respunsu prin cáte-va cuvinte gratiöse. Dupa acést'a M. S. Dómn'a s'a apropiatu de M. S., l'a salutatu si i-a presintatu ministeriulu. Apoi au urmatu felicitárele din partea diferitiloru demnitari.

D-lu Procopie Demitrescu, locotiitoriu de primariu a pronuntiatu urmatoriulu discursu:

Sire, capital'a Romaniei saluta in Voi cu respectu pe marele monarchu, care combate pentru emanciparea crestiniloru din Orientu, si care a intinsu in acela'si timpu Romaniei o mâna tutelara; ea admira succesele brillante, cari au coronatu generósele Vóstre silintie.

Capital'a Romaniei, Sire, va pastrá in totu-déun'a suvenirulu timpului gloriosu, ce M. V. a petrecutu intre noi; ea nu va uitá nici odata cuvintele simpatice, pe cari Augustulu suveranu alu tuturor Rusieloru, le a adresatu armatei nóstre pe câmpulu de batae, nici dilele memorabile, in cari bravur'a soldatiloru nostri a primitu inal'ta aprobare a M. V.

Noi venimu, Sire, in numele acéstei capitale, a Ve aduce omagiu de recunoscintia devotamentu si profundu respectu, cu care avemu onórea insemnata de a salutá fericit'a si gloriós'a întórcere a M. V. in mijloculu nostru.

D. presiedinte alu camerei a pronuntiatu acéstea cuvinte de bine-venire:

Sire! Camer'a deputatiloru Romaniei este fericita de a putea presintá Majestatiei Vóstre espresiunea profundului seu respectu.

Salutámu in Majestatea Vóstra pe monarchulu reformatoriu alu popóreloru Sele pe marinimosulu liberatoriu alu crestiniloru apasati, pe suveranulu generosulu care da spriginulu inaltei Sele bune-voitiei. Pe cându armat'a nóstra, luptându pentru independentia nóstra, 'si versá sângele alaturi cu eroicele armate imperiale, Majestatea Vóstra aplaudá silintiele ei, incuragiá sacrificiele ei, si onorá devotamentulu ei, in persón'a capului ei, suveranulu nostru. Amintirea acést'a nu se va puté sterge nici odata din memori'a nóstra.

Sire, cu unu adâncu simtimentu de recunoscintia aducemu respectuósele nóstre omagie gloriosului invingetoriu alu Plevnei.

Salutându cu multiamire fericit'a sosire a Majestatiei Vóstre in Bucuresci, facemu urárele cele mai caldurose cá noi triumfuri sa vina a se adauge la stralucitele succese ale armatelor imperiale, rugámu pe Dumnedieu sa pastreze protectiunea sea pentru Majestatea Vóstra si august'a Sea familia.

Traiasca imperatulu Alesandru II!

Dupa acést'a imperatulu stându cáte-va minute in salonulu garei, s'a urcatu in trasur'a curtiei alaturi cu gratiós'a nóstra Dómn'a, si a venitu la palatu, fiindu aclamatu de publicu in totu percursulu stradeloru.

La palatu M. S. a bine-voitu a trece in revista gard'a, apoi s'a urcatu susu.

Sér'a capital'a a fostu iluminata in modu splendidu. Gradin'a palatului érá scaldata in focu de lampiöne venetiane si pahare aprinse, cari 'i dau unu aspectu feericu. Totu astu-feliu erau si ferestrele caseloru de pe podulu Mogosióei, str. Lipscani si altele, dintre cari unele se distingeau prin stele si coróne luminate cu gazu.

Pe la órele 7 sér'a a fostu unu conductu cu torti la palatu. Se arangiase si o representatiune in teatrulu celu mare in onórea augustului visitatoriu, dar' M. S. n'a pututu s'o onoreze cu presentia sa sea.

Capital'a a facutu o primire démna marelui monarchu.

Dee ceriulu cá bucuri'a cu care a fostu felicitatu, si iluminarea ce s'a facutu cu acést'a ocazie, sa fie precursorulu dilei de libertate si pace pentru popórele din orientu, pentru

cari generosulu imperatu a facutu sacrificii asiá de mari.

M. S. a plecatu totu in acea séra pe la óra 10.

Luni, pe la 11 óre si jumetate, dice „U. p. A.“, M. S. Imperatulu tuturor rusiloru s'a reintorsu in capital'a nóstra dela câmpulu de resbelu. Programulu primirei, dejá publicatu, ne dispensa de a mai reveni asupra-i, multiamindu-ne a dice, ca s'a esecutatu, intru totulu, cu cea mai exacta fidelitate. Pe calea Tergovistei, in apropiere de gara, se preparase unu arcu de triumfu, care cu tóta contrarietatea tempului, s'a pututu terminá si impodobí cu tóte ornamentele trebuincióse, astfelu ca érá gat'a chiaru din ajunulu sosirei trenului imperialu. Dela gara, in totu lungulu stradei Tergovistei, totu lungulu calei Mogosióei, Bulevardulu si pietiele capitalei au fostu de mainainte decorate de cátra primarie cu bandiere, cu colorile natiunale, acatiate in stâlpi inalti, pusi la distantia egala unulu de altulu. La palatu s'a construitu asemenea o pórtá triumfala, care ocupá tóta fatiad'a curtiei despre strada. Acést'a pórtá avea dóue intrári la estremitátele curtiei, un'a lângá localulu gardei si ceea-lalta lângá coltiulu palatului. Intre acéste dóue deschidieturi pentru intrarea si esirea trasuriloru, mai érá o pórtá in mijlocu, in mijloculu carei'a figurá marc'a tieriei.

De-si tempulu érá cu deseversire umedu, rece si fórté noroiosu, publiculu circuló pe strade, inca de pe la 9 óre dimineti'a, si la acést'a óra chiaru nu se mai putea gasi nici o trasura de birje. Podulu Mogosióei si strad'a Tergovistei devenise mai impracticabile la apropierea sosirei Imperatului, din caus'a numerosului publicu doritoriu de a vedea pe Imperatulu.

Trasur'a de gala a curtiei deschisa percurse drumulu dela gara pâna la palatu, in pasulu cailoru. M. S. Imperatulu ocupá locul din drépt'a, avendu la stâng'a pe M. S. Dómn'a. In fati'a MM. LL. se aflau marii duci Alecsiu si Sergie.

Publiculu a salutatu pe Imperatoru in totu percursulu drumului cu strigári de ur'a: traiesca Imperatulu, traiesca Romani'a!

Testulu proclamárei principelui Milanu cátra poporulu serbu, cu ocaziunea intrárei in campania este acést'a:

Serbiloru! Cându in proclamatiunea mea dela 21 Februariu amu anuntiatu incheierea pácei intre Pórtá si Serbi'a, v'amu inscintiatu ca apurarea sántei cause, pentru care amu luptatu a trecut in mâni mai puternice. De atunci ras'a turca a imbogatitu istori'a ei cu o spaima nóua si neaudita. Pradárele, pustiirile si macelurile s'au intinsu preste totu imperiulu; mai cu deosebire preste pártie dealungulu Serbiei; preste totu ce pórtá numele nostru s'au desfasuratu cu cea mai mare violentia acéste flagele. De-si art. 2 alu protocolului de pace dela 16 Februariu stipuléza deplina amnestia in favórea aceloru nefericiti frati, cari au aflatu protectiune si adapostu in Serbi'a, totusi fanaticismulu musulmanu, mai cu deosebire in fati'a acestoru din urma nu a mai avutu nici unu frêu in furi'a sea de resbunare. Cu incredere in tratatele internationalé, amu indemnatu pe cei mai multi din acésti nefericiti de a se întórcé in vetrele lor. Intorcendu-se, dupa sfaturile nóstre in tier'a lor, s'au vediatu espusi sub feliurite preteste la persecutiuni nóue, la violentie nóue din partea apesatoriului lor. In zadaru a protestatu guvernulu meu Inaltei Porti contra acéstei flagrante violári a tratatului. Guvernulu tur-

cescu lasandu nepedepsite aceste acte silnice, a calcatu in picioare cuventulu datu intr'unu modu solemn.

Serbiloru! Dupa o asemenea violare vedita a obligatiuniloru Portiei fatia cu Serbi'a, nu mai suntemu datoru a indura' acesta stare penibila, in care, din ante-luptatori ai libertatiei, ne-amu facutu spectatori passivi ai acelu silnicu, alu caroru scopu veditu este a sterpi ras'a serba. Mesur'a barbarieloru turcesci este asi'a, incatu Serbi'a nu o mai pote vedea cu ochi nepasatori, si in viitoru nici nu mai pote suferi, fara injosire, legatur'a ei cu unu statu, care-'si cauta puterea vitala in ideile fanatiche, si care ameninta deja principatulu. De-si atitudinea Serbiei, in fati'a Portiei, a fostu cu deseversire corecta, totusi acesta din urma pregatesce patriei nostre pericole noi. Afara de comploturi, pe cari le urdiesce Port'a in secretu contr'a sigurantiei nostre interioare, nu se teme ministrulu ei de externe a ne insciinti'a fatiisii, ca Port'a dispune de numeroase mijloce pentru a face reu Serbiei, chiaru fara a se affa intr'unu resbelu cu ea.

Serbiloru! Candu Port'a, chiaru intr'unu momentu candu este asi'a de multu strimtorata de armata unni statu din cele mai puternice, tiene acestu limbajiu amenintatoriu cu noi, de siguru nu trebue sa lasamu o ocaziune ca cea de acum, fara a ne asigur'a, odata pentru totu-deun'a, viitorulu nostru.

Nu! Lupt'a contr'a inamiculu nostru nu este inca incheiata prin resbelulu din urma. Nici in interesulu nostru, nici in demnitatea nostra nu aru fi, a ne consacra definitivu lucrurilor de pace, fara a intrebuintia tota energi'a nostra, — pe catu ne permite puterea, — pentru a inlatura pericolulu care ameninta natiunea serba, — si a conduce missiunea nostra nationala la unu capetu prosperatoriu. De-si brav'a armata rusa pote sa ajunga si fara ajutorulu nostru la triumfulu santei cause, pe care Imperatul Alessandru a luat'o sub puterniculu seu scutu, totusi nu ne pote scuti nimeni in lume de implinirea datoriei, care apartiene natiunei serbe, in cualitatea sea de membru alu familiei crestine in orientu.

Poporulu serbu datoresce acestu nou sacrificiu sie-si si conationaliloru lui. Poporele nu potu dobandi adeverat'a libertate, decatu cumperandu o cu pretiulu sfortiariloru celoru mai mari si deca trebuiesc chiaru cu pretiulu sangelui. Asemenea mari fapte, ca acel'a pe care l'amu inceputu an. trecut, nu se lasa la jumatatea drumulu. Acest'a aru fi o politica injositore, unu patriotismu insuficientu. Urmasii nostri, cu dreptu cuventu, ne-aru imputa, fratii nostri martiri ne-aru blastema, si noi insi-ne ne-amu cai amaru.

Umbrele resboiniciloru nostri, cadinti in anii din urma, s'aru lepada de noi, deca in acestu momentu, candu aproape de hotarele nostre curgu siorie de sange, ne-aru vedea fara grigia in fati'a datorieloru sante ce ne-au lasatu: de a combate pe unu inamicu, care fara o necesitate militaria a adusu focu si pustiire in frumos'a si manosa nostra tiara. Numai prin putere si staruintia putemu implini nobil'a missiune inceputa cu atat'a deciziune in anulu trecut, o missiune, care ne a costatu atatea sfortiari si sacrificii.

Amu avutu tempu a ne odihni si amu fostu in dreptu a face acest'a. Deca in anulu trecut puterile inamiculu au fostu superioare la ale miculu principatu serbescu, — intalnimu adi, — intrandu in lupta, — pe campulu de resbelu armata viteza si glorioasa rusa, — vomu gasi acolo pe eroicii nostri frati din Muntenegru si pe vitejii nostri vecini, pe Romani, cari au trecut Dunarea, spre a lupta pen-

tru independintia loru si libertatea crestiniloru apesati.

Serbiloru! Adi radicamu si noi arm'a pentru acea cauza santa nationala si crestina. Ca stramosiulu meu, me punu si eu armatu in capulu poporulu serbu. Pe stegulu care-lu defasiura pentru a dou'a ora Obrenovicu alu IV-lea, este scrisu: „Libertate si independintia“. Deja a'ti datu sub acestu stegu probe stralucite, de patriotismu si abnegare. Unu pasu hotaritu inainte, si vomu da man'a cu fratii nostri de cari suntemu departati prin campulu luptei dela Cosovo. Adi seu nici odata a sunatu or'a, de a fini marele faptu nationalu, care a fostu inceputu de vitezulu dela Tacov'a si reinceputu de noi in anulu trecut.

Asia dar' inainte voi, resboinici, alaturi cu vulturii gloriosi ai liberatorulu Imperatu si cu credintia in atotu puterniculu protectoru alu dreptatiei. Inainte, in numele liberarei scumpei nostre patrii!

Belgradu, 1/13 Decembre 1877.

Milan Obrenovicu IV, Domnulu Serbiei.
„Pr.“

D. Ludovicu Kossuth despre cestiunea orientului.

„Contemporary Review“ publica unu articolu forte lungu scrisu de d. Kossuth in cestiunea orientului, alu carui cuprinsu se resuma in urmatoarele:

D. Kossuth dice ca cestiunea orientulu n'aru fi decatu o cestiune de putere pentru Russi'a si numai de aceea s'a facutu dintr'ens'a o cestiune europeana fiindu-ca crescerea preponderantiei rusesci ameninta pacea si libertatea Europei.

Deca Russi'a vorbesce de autonomia si libertate, continua autorulu, atunci, priviti la Serbi'a si Romani'a, cari sub suzeranitatea Turciei au fostu cu multu mai libere si independente decatu suntu astadi sub influinta Russiei.

D. Kossuth recunoste ca legitima si corecta atitudinea Romaniei, care, dice d-sea, fiindu parasita de Europ'a, nu putea procede alt-feliu decum a procedatu.

In ceea ce privesce atitudinea mariloru puteri in cestiunea orientulu, autorulu e de parere, ca de si Angli'a e o mare putere maritima, totusi i este cu neputintia de a tramite in Romani'a o armata de vre-o cate-va sute de mii. Franci'a inca n'a incetatu de a suferi pentru perderile sele avute la 1871. Chei'a politice d'ui Bismarck e ca nu voiesce a se indusmani cu Russi'a care aru putea da unu insemnatu ajutoriu Franciei la diu'a resbunarei. Itali'a pandesce fiindu-ca cu modulu acest'a in deceniulu din urma a cascadegatu provincie chiaru si priu batalii perdate. In camerele consilieriloru Austriei umbla demonulu jafuriloru si paralisaza ori-ce hotariri. Ungari'a nu e unu statu ci numai o provincie care nu pote avea o politica independenta. Ungari'a respecta si iubesc libertatile veciniloru sei slavi, acele libertati inse suntu possibile numai impreuna cu mantinerea Turciei.

Deca Turci'a va fi distrusa, atunci Ungari'a inca va avea aceasi sorte. Dupa Turci'a va urma Austro Ungari'a. Acum dar' e cea mai buna ocaziune ca d. Andrassy sa secere lauri opunendu-se Russiei. Caci deca cei din Vien'a si Pest'a voru impartii intre densii provincie Turciei, preste 20 ani, Prussi'a, Itali'a si Russi'a asemenea voru impartii si pe Austro-Ungari'a, dandu neaperatu o bucata din acesta prada si Romaniei in semnu de recunoscintia pentru servitiile facute Russiei. Cine nu vede acest'a, pe acel'a lu numesce d. Kossuth orbu, ier' cine vede si nu combate reulu, acel'a comite o sinucidere.

In fati'a acestoru impregiurari, adauge d. Kossuth, Austro-Ungari'a trebuie sa se alieze cu Turci'a si sa strige ca unu singuru omu: „Sfersiti odata cu versarea de sange!“ Pentru sustinerea acestei pretensiuni dice d. Kossuth ca aru trebui vre-o cate-va corpuri de armata puse pe picioru de bataia la Dunare si in Transilvani'a ier' nu in Dalmati'a si Croati'a.

Afirmatiunea ca Prussi'a s'aru opune la o asemenea procedare, afirma autorulu ca e neesacta, pentru ca si Prussi'a se teme de marirea preste mesura a Russiei.

Dupa acest'a d. Kossuth constatandu ca interesele nemtiloru austriaci suntu identice cu ale ungariloru apeleza la Austro-Ungari'a ca sa-si verse chiaru si cea din urma picatura de sange pentru spriginirea Turciei in contr'a Russiei si apoi termina prin urmatoarea frasa:

„Eu suntu forte betranu! Cine scie, deca acest'a nu va fi cuventulu meu din urma? Fia ca glasulu meu sa nu resune in pustiu!“ „U. p. A.“

Varietati.

(Dela Universitatea fundului regescu.) In adunarea gen. tienuta in 4 l. c. deputatul Bedeus, pana a nu trece la ordinea dilei, interpeleza pre presidentulu, pentru ce nu s'a asterntu raportulu asup'a bilantiulu pe an. trecut si deca Universitatea va fi pusa in positiune a-si face preliminarulu bugetulu pe an. viitoru inca in cursulu anulu presentu? Presidentulu promite a responde in siedintia proxima. Urmaza o „Pacurariada“ in contr'a majoritatiei adunarei, care aru voi sa traganeze aducerea de deciziuni in cestiunea de organizare. Bedeus respinge invinuirile ca unele ce si-au gresitu adres'a Budaker voiesce sa vorbesca, dar' presidentulu lu opresce declarandu desbaterea de incheiata din cauza, ca majoritatea a declarat a nu lua parte la desbaterea statutulu. Klein reflecteza, ca aru dori sa se constateze in protocolu ca majoritatea nu i a fostu ingaduita a participa la desbaterea obiectulu si ca asup'a propuneriloru minoritatiei nu s'a permis votarea. Presidentulu continua a remanea credinciosu obiceiulu seu de a respinge ori-ce propuneri ce nu-i convinu. Apoi urmaza desbaterea asup'a „instructiuniloru“, cari se primescu cu putiene modificari.

In diu'a urmatoare (5 l. c.) Adunarea se intruni la o noua siedintia. Dupa verificarea protocolulu, presidentulu respunde la interpelearea de eri afirmandu, ca nu densulu portvin'a, deca s'au amanatu facerea lantulu si bugetulu pe an. viitoru promite totusi a se ingrigi per asterderea pana la sfersitul a lui curentu a bilantiulu in cestiune precum si a preliminarulu de statutu. Cu aceste se incheia siedintia extraordinaria.

(Atentatu asup'a principulu Nichit'a din Muntenegru). or. pol. comunica, ca in 28 Decembrie a avutu locu unu atentatu asup'a principulu, inse fara succes. Candu cu operatiunea contr'a foru Antivari principele locuia in cetate de lui Selim Beg in cetatea Antivari. Din intemplare Nichit'a parasita locuintia sea, candu eata deodata a fu subminata si aruncata in aeru in cei 7 gardisti ce se aflau acasa, alu e mortu, ier' siase au fostu arunati in aeru si raniti.

Bursile Vien'a.

Din 12/2 Decembre 1877.

Argintu	105 55
Galbinu	5 67
Napoleonu d' (poli)	9 63
Valuta noua Periale germana	59 35

ea Nr. 239.

Concursu.

2-3
Nr. 322.
In contielegere cu comitetulu parochialu.
Ioanu Tipeiu, protopresb.

Emolumentele impreunata cu acestu postu suntu: o tertialitate din tote venitele acestei parochii, carea este de class'a prima, si anume:

1. 54 fl. bani gat'a din alodiu;
2. 10 jugere de pamentu de aratu si de fenu din porti'a canonica;
3. venitele stolari obicinute dela 100 familii, si totu dela atatea familii cate o di de claca.

Doritorii de a ocupa acestu postu, cu dreptulu cuprinsu in § 11 alu dispositiuniloru provisorie sinodali dela anulu 1873, au a-si instrui suplicele loru amesuratu legiloru in vigore si a le asterne la scaunulu protopopescu alu S. Sebesiulu pana la terminulu susu indicatu.

Sebesiu, in 3 Decembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Tipeiu, protopresb.

2-3

Nr. 322.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante de alu doilea parochu in parochia gr. or. din Resnovu, protopresbiteratul Branului, de class'a a dou'a, impreunate cu unu venitu anualu de 600 fl. v. a. se escrie prin acest'a concursu cu terminu pana la 11 Ianuaru 1877.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a asterne subscrisului pana la terminulu mentionatu suplicele loru, instruite in sensulu statutulu organiceu si alu dispositiuniloru sinodulu archidiecesanu din anulu 1873, pentru regularea parochieloru § 16 lit. c.

Brasiovu, 2 Decembre, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioan Baracu m/p,

protopresbiteru ca adminst. alu protopresb. Branulu.

2-3

Ad. 90. — 1877.

Concursu.

Inciintiandu Prea Venerabilulu Consistiu archidiecesanu prin Inalt'a sea ordinatiune dte 3 Nov. 1877. Nr. 2828, siediarea unni capelanu in parochia Tatoi, prin acest'a se escrie concursu cu terminu pana la 31 Decembre a. c.

Emolumentele suntu:

1. Dela 140 de fumuri cate 8 cupe cucuruзу in bombe.
2. Dela 70 fumuri cate o di de cucuru (claca).
3. Din tote venitele stolari regulate prin comitetulu si sinodulu parochialu in 20 Novembre a. c. jumatate. Tote acestea venite dau compute in bani sum'a de 230 fl. la anu.

Doritorii de a ocupa acestu postu de capelanu au de asterne concursese sele instruite prin comitetulu organiceu pana la terminulu susu indigatatu la subscrisului alu Alb'a-Iuli'a, 1 Decembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Alessandru Tordosianu, m/p,

protopresbit, gr. or. de Alb'a Iuli'a.

3-3

Indreptare. In nrulu trecut la Rev. pol. pag. 392 col. IV pasagiulu din urma. in locu: „De aceea suntu false sa se indrepteze: „De aceea este falsu.“ . . . in ace lasi pasagiu unde se dice: „ . . . s'aru present'a de nou inaintea Europei in tota ruditatea ei“ este a se indrepta: . . . s'aru present'a de nou Europei in tota nuditatea si ruditatea ei.“

In coresp. din Budapest'a pe pag. 393 dupa cuvintele: „Inse ce vina ave deputatiunea?“ are sa urmeze in locu de „Cesti'a“, „Ceea“. Mai la vale: in locu de ministrulu de „eterne“ sa se indrepteze ministrulu de „esterne“.